

Ervaringen

Een ervaringsverhaal van woonassistent Nicole Suijker in Woonzorgcentrum De Markt in Papendrecht.

Sinds afgelopen december werkt Nicole Suijker bij Rivas. Ze komt uit de kinderopvang, werk dat na 25 jaar tot haar spijt moest opgeven vanwege haar kunstknip. Haar vriendin wijst haar dan op het feit dat ze ooit als Cliniclown solliciteerde, maar te jong werd bevonden. Waarom nu niet ervoor gaan? Nicole start de driejarige clownsopleiding in Utrecht en ziet tegelijk een vacature voor woonassistent voor 9 uur per week bij Rivas in Woonzorgcentrum De Markt in Papendrecht. Een prima combinatie!

Stroomversnelling

'Ik was nog niet zo bezig om mijn clown te ontwikkelen, dat komt pas echt in het tweede jaar van de opleiding. Maar door corona kwam alles een beetje in een stroomversnelling. Een bewoonster was jarig, maar mocht geen bezoek ontvangen. Dat vond ik zo sneu, dat ik opperde of we niet iemand konden inhuren om haar op te vrolijken. Toen dacht ik ineens: 'Maar dat kan ik zelf!' En zo werd clown Pippa geboren, die haar eerste optreden buiten achter het raam gaf voor de jarige die zichtbaar genoot.

Opkikker

Inmiddels is Nicole toegevoegd aan het team Welzijn in De Markt, waardoor ze nu ook binnen zorg kan bieden. Zo af en toe komt clown Pippa daar ook langs. 'Niet elke dag, want dan wordt het gewoon. Maar Pippa deelt bijvoorbeeld tompoucen uit op Koningsdag of zingt een liedje voor alle moeders op moederdag. Ze is er ook op verjaardagen of als mensen een opkikker kunnen gebruiken, zeker in deze gekke tijd.' Nicole geeft aan het heel fijn te vinden de bewoners goed te leren kennen. 'Ik heb zelf ook een oma gehad, maar het is toch anders om te kijken hoe je met verschillende mensen om kunt gaan. Hoe communiceer je? Hoe laat je voelen dat je ze ziet? Ik vertel veel over mezelf om ze een beetje bij de wereld te houden en ik laat hen veel vertellen en luister goed.'

Contact en verbinding

Inmiddels kent iedereen Nicole ook als clown. 'Waar is je neus?', vragen ze dan soms. Het geeft aanleiding tot een gesprek, waardoor je daarna al gauw de diepte in kan. Juist door het werk als woonassistent weet je hoe de mensen in elkaar steken en wat je wel en niet kan zeggen bij wie, welk grapje je kan maken. En als iemand houdt van zingen, zingt Pippa een liedje met hen. Ja, het bevalt heel goed hier. Zet mij niet op een kantoor. Ik ben een mensen-mens en wil graag contact en verbinding.'

De lach op het gezicht

Nicole hoopt in haar opleiding door te groeien als clown en in haar werk ook met mensen met dementie om te leren gaan. 'Hoe kan je hen het best bereiken? Zeker met een raam ertussen. Het blijft een ontdekkingstocht en dat vind ik mooi. Als woonassistent sta ik meestal in de huiskamer en maak ik ontbijtjes, schenk koffie, loop een rondje met de mensen of lees een gedicht voor. En ik doe graag iets extra's. Op een dag had ik zomerse servetjes meegenomen met zeedieren erop. Daar ben je met z'n allen dan toch weer lekker een kwartiertje mee bezig. Ik hou van verwennen, zeker in deze tijd die toch heftig is om mee te maken. En als ik dan bezig ben en in een hoekje ineens de lach op de mond van een mevrouw zie verschijnen die haar servet aan het bekijken is, ja, daar doe je het toch voor.'

[Naar het overzicht](#)